

AICLE/CLIL- Preguntes per a David Marsh

1. Podria dir-nos alguna cosa sobre vostè?

Tinc la meua base a Finlàndia i he estat involucrat durant molts anys amb la transformació educativa, especialment en l'aprenentatge d'una llengua addicional.

Això ha implicat encàrrecs arreu del món, sobretot a la Unió Europea, Àsia, Àfrica i recentment Llatinoamèrica.

2. Finlàndia sovint ocupa un lloc molt alt en els rànquings d'estudis d'avaluació, a què es deu?

Això es deu, sobretot, a un afany constant en millorar les aspiracions dels seus ciutadans i de la societat mitjançant el reforç de la seva seguretat social, econòmica i política, i ho fa, en part, assegurant una educació inclusiva de qualitat.

3. Vostè és internacionalment conegut com a expert en integració en l'educació i en particular, en relació amb el AICLE / CLIL. Podria explicar-nos què és el AICLE / CLIL?

CLIL és una estratègia educativa amb dos enfocaments en els quals s'usa una llengua addicional tant per a l'aprenentatge de la llengua com també del contingut. AICLE / CLIL descriu els tipus d'ambients educatius que s'han de crear per realitzar amb èxit aquest tipus d'ensenyament.

4. Quan va començar l'aventura del CLIL?

A principis dels noranta, Europa anava encaminada a la integració política però els resultats de l'aprenentatge d'una llengua addicional eren massa baixos. De fet, eren bastant lamentables donada la quantitat de temps que es dedica a l'aprenentatge de llengües en el currículum del K-12. La comissió europea buscava solucions. Finlàndia estava patint una crisi econòmica que era un microcosmos de la crisi de deutes de l'Europa Sobirana que ara ha assolat Espanya. Finlàndia necessitava desenvolupar ràpidament habilitats per a la vida internacional i aleshores la meua aventura amb el CLIL va estar estretament relacionada amb això.

Hi va haver uns quants de nosaltres que ens fixàrem en moviments arreu del món per a l'aprenentatge de les llengües que haguessin tingut èxit, els analitzàrem d'acord amb la investigació realitzada, buscàrem punts en comú en les pràctiques reeixides i llavors dissenyàrem models que pogueren ser usats en escoles corrents amb àmplia quantitat d'alumnes. No hi havia cap pla d'acció que poguéssim importar o exportar així que necessitàrem buscar i suggerir solucions in situ. El terme es va llançar l'any 1994, després de dos anys de consultes amb educadors lingüístics i d'altres matèries. En aquest moment, vam reconèixer que, encara que l'ensenyament lingüístic en alguns contextos era magnífica, sovint trobàvem que poques vegades havia temps suficient dins el currículum perquè els professors adquirissin els resultats que desitjaven. S'havia de fer alguna cosa - en l'àmbit polític, social, i educatiu. La història no és tan diferent de la del Canadà tot i que els capítols són molt diferents.

5. Quins són els motors que impulsen el CLIL?

Han evolucionat al llarg dels últims anys. La demanda d'un domini més alt de l'anglès sempre ha estat significativa. Igual que s'ha estès l'enteniment del potencial de les metodologies, també altres llengües que no són l'anglès s'han anat usant cada vegada més per al CLIL. Així que un gran motor és l'aprenentatge d'una llengua addicional.

En segon lloc, hi ha la qüestió de millorar l'aprenentatge d'altres assignatures. Encara que pugui semblar el contrari, millorant l'aprenentatge d'altres assignatures aprenent mitjançant una segona llengua o una llengua estrangera, també és un motor molt significatiu .

En tercer lloc, la investigació de les neurociències educatives sobre els beneficis de tenir dues o més llengües actives en l'entorn juga un paper important.

En quart lloc hi ha la importància de l'alfabetització en aquesta era de la informació digital. Així com les generacions d'Internet desenvolupen la digital (com una llengua addicional) hi ha una necessitat de replantejar l'aprenentatge de contingut des d'una perspectiva sensible a la llengua.

6. Està vostè familiaritzat amb el recent decret del TIL a les Illes Balears?

He llegit una traducció en anglès del decret .

7. En què s'assembla a qualsevol altre decret legal que vostè hagi vist?

La profunditat dels detalls en el text mostra que s'ha construït per experts de l'educació en l'àmbit pràctic i també experts en el sistema. Els objectius són sensats. El que és feble, però, és la descripció del procés de lliurament. Aquesta descripció intenta donar cabuda a diferents recursos basats en l'escola per embarcar en aquest tipus de sistema d'educació trilingüe però no té el tipus de precisió i el marc temporal requerit per assegurar l'èxit .

8. Està vostè al corrent de les controvèrsies i la resistència a això per part de professors i del públic general?

Només tinc coneixement sobre això de segona mà. A les bases, sembla que el pla de lliurament del TIL ara necessita ser gestionat de manera adequada .

9. De quina manera s'ha de gestionar?

Canviar el mitjà d'instrucció i aprenentatge en qualsevol societat és un tema molt delicat . És essencial que totes les parts involucrades participin. Els objectius han d'estar clars per a tots els actors clau. El pla de lliurament ha de ser negociat i construït en conjunt. Com totes les coses bones en la vida, això requereix que la gent se senti segura i el més important, donar suficient temps per posar-se en marxa. Innovacions com aquesta sempre són caòtiques i alguna vegada l'status quo ha de ser desafiat i això requereix prendre decisions valentes. No tinc prou coneixements per parlar més sobre com es va introduir el TIL però el que sí sé és

que la innovació educativa normalment convida a un grau de 'cops i ensopegades' al principi.

Globalment, l'èxit es pot veure on es crea una petita unitat operant que coordina la comunicació i la implementació entre les grans parts involucrades, especialment l'administració, les escoles i el públic general .

10. Quins són els elements necessaris en el que vostè diu el pla de lliurament?

Hi ha d'haver un flux d'aprenentatge assegurat des dels primers anys fins al final de l'educació secundària. Aquest flux requereix un procés d'esquematzació del currículum que porta a un pla curricular per a les tres llengües i inclou un aprenentatge basat en els requisits de l'edat, en termes de quina quantitat d'assignatures s'ensenyen a quines llengües. Requereix cohesió pel que fa a la manera d'ensenyar aquestes tres llengües com a assignatures. D'assegurar que els nens que la seva llengua materna no és cap d'aquestes tres llengües siguin plenament capaços de involucrar-se en aquest flux d'aprenentatge. Ha de tenir en compte els nens amb necessitats especials o específiques, la proporció dels quals sol ser més gran del que la gent creu. D'assegurar una coherència al llarg de l'any escolar perquè en les illes no hi hagi risc de nens tenint diferents i fragmentades experiències d'aprenentatge. Finalment, els recursos han d'estar llestos, o en el cas de l'anglès, desenvolupant-se mentre el pla descansa en el sistema. Jo suposo que aquests s'han pensat però no són prou forts encara en el decret original. El que passa sovint és que al decret li segueix un pla de lliurament detallat, i en el TIL està àmpliament basat en les escoles. Seria millor tenir un sol full de ruta estratègica per a totes les escoles. Això no és difícil de realitzar.

11. Creu que el decret és sensat?

Una oportunitat perquè els nens d'aquestes illes tinguin una experiència trilingüe de qualitat és admirable. Si jo fos un pare amb fills en aquest sistema escolar, li donaria la benvinguda.

12. Una qüestió que provoca molta controvèrsia aquí és el nivell de competència lingüística en anglès que hauria de tenir un professor per assegurar l'èxit en els cursos mitjans d'anglès. Quin és el nivell mínim, d'acord amb el marc comú de referència europea?

Estem parlant d'una experiència educativa plurilingüe amb totes les habilitats cognitives, lingüístiques i vitals que implica. Hi ha diferents maneres perquè els professors que tenen diferents nivells de competència en anglès treballin junts per assegurar l'èxit. Jo buscaria llaços per fer un currículum integrat en lloc de matèries separades per a l'educació mitjana en anglès -els mateixos llaços entre les escoles de primària i secundària. Això permetrà uns materials bàsics de qualitat similar a compartir entre les escoles, i el mateix repertori d'activitats i processos. El nivell mitjà de fluïdesa en anglès d'un professor individual no és el primer que s'ha d'abordar. Cada escola tindrà una àmplia diversitat de competències lingüístiques entre el seu personal. És el procés, el que s'ha d'abordar en primer i més important lloc. Les habilitats lingüístiques d'un professor individual es troben en segon lloc. Si hi ha un dèficit lingüístic molt estès llavors el procés serà diferent al d'una escola on hi hagi personal més qualificat lingüísticament. El plantejaré així, és una qüestió de metodologies i combinació de llengües, no només de llengua. Es tracta d' AICLE / CLIL.

13. Ara que se'n va, amb quina reflexió podria deixar-nos?

Això és una finestra d'oportunitats per a la vida dels nens en el present i en el futur sistema educatiu i en la comunitat autònoma. Espero que la polarització de les agendes política, cultural, social i professional, no encegui als involucrats i vegin el que es pot aconseguir. Cal pensar a sumar, no en restar, enfocar com un catalitzador per transformar l'educació, no només com una qüestió de català, castellà o anglès. Cal pensar en això com una educació per al segle XXI, traient el millor de la gent jove, que són els futurs adults dels que dependrà la seguretat social i econòmica en el futur. Per finalitzar, hi ha aspiracions a llarg termini que sovint transcendeixen als 'realpolitik' a més curt termini- aspiracions que s'apliquen als ciutadans d'interessos polítics divergents, i el TIL és un d'ells. Com va dir Andreas Schleicher de l'OCDE recentment, "el teu educació d'avui és el teu economia de demà" .

Gràcies .